

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2012.1.31.
COM(2011) 876 final

2011/0429 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**a 2000/60/EK és a 2008/105/EK irányelvnek a vízpolitika terén elsőbbséginek minősülő
anyagok tekintetében történő módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2011) 1546 final}
{SEC(2011) 1547 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat okai és céljai

Ez a bizottsági javaslat a vízpolitika terén az elsőbbségi anyagok, azaz a vízi környezetre vagy azon keresztül uniós szinten jelentős kockázatot jelentő anyagok közül a víz-keretirányelv (2000/60/EK, a továbbiakban: WFD)¹ X. mellékletében felsoroltak körében meghatározott anyagok jegyzékének felülvizsgálatára vonatkozik. A WFD 16. cikkének (4) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy az elsőbbségi anyagok jegyzékét legalább négyévente felülvizsgálja, az elsőbbségi anyagok környezetminőségi előírásait (EQS)² meghatározó, a környezetminőségi előírásokról szóló irányelv (2008/105/EK, a továbbiakban: EQSD)³ 8. cikke pedig megköveteli, hogy a Bizottság 2011-ben beszámoljon az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak első felülvizsgálata eredményéről. A felülvizsgálat részeként a Bizottságnak mérlegelnie kell többek között az említett irányelv III. mellékletében felsorolt anyagoknak a jegyzékbe való lehetséges felvételét. Adott esetben ezenkívül javaslatot kell tennie új elsőbbségi anyagokra, EQS-eket kell megfelelően meghatároznia felszíni vizekre, üledékre vagy biótára⁴, és felül kell vizsgálnia a meglévő elsőbbségi anyagok EQS-eit és állapotát.

• Háttér-információk

A WFD elismeri a vízi környezetet érő – például a kémiai szennyezés okozta – jelentős terhelések meglétét, valamint a fenntartható vízgazdálkodás szükségességét. Környezetvédelmi célkitűzései között szerepel a felszíni és felszín alatti víztestek jó kémiai és ökológiai állapotának elérése, valamint állapotuk romlásának megakadályozása. Az irányelvet vízgyűjtő kerületek (RBD) szintjén hajtják végre. A tagállamoknak 2009-ig többek között a terhelések és hatások elemzésén, valamint a megfigyelés eredményein alapuló vízgyűjtő-gazdálkodási tervet (RBMP), továbbá minden egyes kerület tekintetében intézkedési programot kellett elfogadniuk.

A jó kémiai állapotra vonatkozó követelmény teljesítéséhez a víztesteknek meg kell felelniük az elsőbbségi anyagokra és további 8, uniós szinten már szabályozott anyagra meghatározott EQS-eknek. A jelenlegi 33 elsőbbségi anyag közé számos ipari vegyszer, növényvédő szer és fém/fémvegyület tartozik. Bizonyos elsőbbségi anyagokat azok perzisztenciája, bioakkumulációja és/vagy toxicitása, vagy egyéb, ezekkel egyenértékű kockázatok – a

¹ A vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:02000L0060-20090113:EN:NOT>

² A környezetminőségi előírás meghatározása: „egy bizonyos anyag vagy az anyagok egy csoportjának koncentrációja a vízben, üledékben vagy biótában, amelyet az emberi egészség és a környezet védelme érdekében nem szabad meghaladni” (a WFD 2. cikkének (35) bekezdése).

³ A vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról, a 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK, a 84/491/EGK és a 86/280/EGK tanácsi irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről, valamint a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2008. december 16-i 2008/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 348., 2008.12.24., 84. o.). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0105:EN:NOT>

⁴ A bióta élő vízi szervezetek bármely csoportját jelenti, amely elemezhető és szennyezés kimutatására használható, ilyenek például a halak, a kagylók, a gerinctelenek stb..

REACH⁵ szerinti, kiemelten aggodalomra okot adó vegyi anyagokra (SVHC) vonatkozó kritériumokkal összhangban levő feltételek – alapján elsőbbségi veszélyes anyagként határoztak meg. A tagállamok kötelesek megfigyelni az elsőbbségi anyagokat a felszíni víztestekben és jelenteni az EQS-ek túllépését. A WFD az elsőbbségi és elsőbbségi veszélyes anyagok vízi környezetbe történő bevezetéseinek, kibocsátásának és veszteségeinek szabályozására – elsőbbségi anyagok esetén fokozatos csökkentésére, elsőbbségi veszélyes anyagok esetén megszüntetésére vagy kivonására – irányuló intézkedések elfogadását írja elő.

A jó ökológiai állapotra vonatkozó célkitűzés megköveteli, hogy a helyi/vízgyűjtő területi/nemzeti szinten aggodalomra okot adó anyagként – uniós szinten elsőbbségi anyagként azonban nem – meghatározott vegyi anyagok esetén az előírásokat nemzeti szinten fogadják el. Ezeket a vegyi anyagokat egyes vízgyűjtő területekre jellemző szennyező anyagoknak nevezik.

Az elsőbbségi anyagok jegyzéke felülvizsgálatának technikai munkálatai 2007-ben kezdődtek a prioritási sorrend lehetséges új elsőbbségi anyagok meghatározására irányuló kialakításával, amelyet az EQS-ek ezek számára történő meghatározásának, valamint a meglévő elsőbbségi anyagok EQS-ei és állapota felülvizsgálatának folyamata követte. A javasolt új anyagokat és a meglévő anyagokra vonatkozó módosításokat várhatóan a 2015. évi frissített RBMP-kben és intézkedési programokban veszik figyelembe.

Az elsőbbségi anyagok jegyzékének felülvizsgálata során meghatározták az EQSD működésének lehetséges fejlesztéseit, valamint a további elsőbbségi anyagok jövőbeni felülvizsgálatok során történő meghatározását javító mechanizmust.

- **Meglévő rendelkezések ezen a területen**

- A vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv,
- a vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról, a 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK, a 84/491/EGK és a 86/280/EGK tanácsi irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről, valamint a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2008. december 16-i 2008/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv,
- a vizek állapotának kémiai elemzésére és figyelemmel kísérésére vonatkozó műszaki előírásoknak a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti megállapításáról szóló, 2009. július 31-i 2009/90/EK bizottsági irányelv.

- **Összhang más szakpolitikákkal**

A hatodik környezetvédelmi cselekvési program az elsőbbségi anyagokra vonatkozó intézkedéseket kulcsfontosságú cselekvésként határozza meg (lásd az

⁵ A vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006R1907:EN:NOT>

1600/2002/EK határozat⁶ 7. cikke (2) bekezdésének e) pontját). A javaslat összhangban van a kapcsolódó szakpolitikákkal és kulcsfontosságú jogszabályokkal, így például a következőkkel:

- vegyi anyagokra vonatkozó szakpolitika: a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet,
- növényvédő szerekre vonatkozó szakpolitika: a növényvédő szerek forgalomba hozataláról valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a peszticidek fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2009. október 21-i 2009/128/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv,
- biocidokra vonatkozó szakpolitika: a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv,
- gyógyszerekre vonatkozó szakpolitika: az állatgyógyászati készítmények közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/82/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv,
- ipari kibocsátásokra vonatkozó szakpolitika: a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 2008. január 15-i 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az ipari kibocsátásokról szóló, 2010. november 24-i 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv,
- hulladékpolitika: a hulladékokról szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló, 2011. június 8-i 2011/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozott szöveg), az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló, 2003. január 27-i 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv,
- tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokkal (POP) kapcsolatos szakpolitika: a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról szóló, 2004. április 29-i 850/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet,
- a tengeri környezet védelmére irányuló szakpolitika: a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv).

2. AZ ÉRDEKELTEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK EREDMÉNYEI ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

⁶ A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat (HL L 242., 2002.9.10., 1. o.). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2002:242:0001:0015:EN:PDF>

- **Konzultáció és a szakértői vélemények felhasználása**

A felülvizsgálattal kapcsolatos technikai munkákat – azaz elsősorban a prioritási sorrend kialakítását és az EQS-ek meghatározását – a Környezetvédelmi Főigazgatóság és a Közös Kutatóközpont (JRC) vezette, és számos szakértő hajtotta végre a 2008 és 2010 közötti időszakban. Ide tartoztak a WFD közös végrehajtási stratégiája (CIS)⁷ szerinti, kémiai szempontokkal foglalkozó E munkacsoport (WG E) tagjai, különösen a WG E két alcsoportja, valamint az INERIS tanácsadó intézet (a Nemzetközi Vízügyi Hivatal [IOW] közreműködésével). A WG E és a két alcsoport tagjai bizottsági főigazgatóságok (ENV, ENTR és SANCO), tagállamok és érdekelt szervezetek, köztük számos európai ipari szövetség (AESGP, AISE, Business Europe, CEFIC, CEPI, CONCAWE, COPA-COGECA, ECPA, EFPIA, EUCETSA, EUDA, EUREAU, EURELECTRIC, EUROFER, EUROMETAUX, EUROMINES), nem kormányzati szervezetek (EEB, Greenpeace, WWF) és kormányközi szervezetek (OSPAR) képviselői voltak.

A WG E az adatgyűjtést (mely a megfigyelési és veszélyekkel kapcsolatos adatokra is kiterjedt), a prioritási sorrend kialakításának új anyagok meghatározására irányuló folyamatát, az EQS-ek meghatározására vonatkozó műszaki útmutató dokumentum frissítését és az EQS-ek kialakítását támogatva jelentős mértékben hozzájárult a felülvizsgálathoz. Támogatta továbbá a meglévő elsőbbségi anyagok és EQS-ek felülvizsgálatát. A WG E a munka jelentős részét végző két alcsoportja a műszaki útmutató dokumentum szerinti EQS-ekkel foglalkozó szakértői csoport (EG-EQS) és az elsőbbségi anyagok felülvizsgálatával foglalkozó alcsoport (SG-R) volt, amelyek mindkettőjének társelnökei a JRC és az Egyesült Királyság szakértői voltak. A WG E-ben részt vevő ipari érdekelti csoportok bevonták a leginkább érintett – általában műszaki szakemberek által képviselt – tagvállalataikat az alcsoportok vitáiba, különösen a kiválasztási eljárás utolsó szakaszai és a környezetminőségi előírások kidolgozása során.

Az EQS-ek tervezeteit véleményezésre megküldték a Egészségügyi és Környezeti Kockázatok Tudományos Bizottságának (EKKTb)⁸.

A nikkellel kapcsolatos EQS-dossziéra adott véleményében az EKKTb megjegyezte, hogy bizonyos, magasabb szintű adatok részletekbe menő elemzése – azok független statisztikai elemzését beleértve – befolyásolhatja a végleges EQS-eket. Erre azóta történt ugyan próbálkozás, azonban a szakértők közötti véleményeltérés következményeként a javaslattervezetben a nikkellelre vonatkozó, éves átlagértékben kifejezett EQS-t (belvizekre vonatkozóan) 2 helyett 4 µg/l-ben állapították meg, amíg le nem zárulnak az EKKTb-vel az elemzés következtetéseivel kapcsolatban folytatott további konzultációk.

- **Hatásvizsgálat**

Amikor 2010-ben a technikai munkák a végső szakaszukba értek, az Entec tanácsadó vállalat által készített tanulmány⁹ kidolgozásának megkezdésével kezdetét vette a hatásvizsgálat. A tanácsadó vállalat a technikai munkák következtetéseit¹⁰ figyelembe

⁷ http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/objectives/implementation_en.htm

⁸ Az EKKTb a Bizottságot független tanáccsal ellátó tudományos bizottságok egyike. 17 tudós alkotja. További információk a következő weboldalon találhatók: http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/index_en.htm

⁹ 070307/2009/547548/SER/D1 számú szerződés.

¹⁰ A felülvizsgálat hatálya alá tartozó, meglévő anyagok tekintetében a tanulmányt támogató információk némelyikét egy második tanácsadó vállalat, a WRc készítette (a Milieu közreműködésével).

véve az egyes anyagokra egyedi hatásjelentéseket készített, amelyekre a csatolt hatásvizsgálati jelentés nagy részének készítése során támaszkodtak.

A hatásvizsgálat készítését az alábbi bizottsági szolgálatok részvételével működő hatásvizsgálati irányítócsoporthoz támogatta: a Főtitkárság (SG), továbbá a következő főigazgatóságok: AGRI, ENTR, JRC, MARE, REGIO, RTD és SANCO.

A hatásvizsgálati jelentés kidolgozásához konzultációkat folytattak a WG E-vel, valamint a munkacsoportban részt nem vevő, további érdekeltekkel.

A hatásvizsgálati testület 2011. június 22-én tartott ülésén megvitatta a hatásvizsgálati jelentést. Az ennek során tett megjegyzésekre a csatolt hatásvizsgálati jelentés adott választ.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **Jogalap**

A javaslat jogalapja a Szerződés 192. cikkének (1) bekezdése.

- **A szubszidiaritás és az arányosság elve**

A vízszennyezésnek igen jelentős, határokon átnyúló jellege van. Az EU területének 60%-a fekszik közös vízgyűjtőterületeken. Ennek okán, továbbá mivel számos, szennyezést okozó anyagot az EU egész területén használnak, helyénvaló azokra harmonizált EQS-eket megállapítani uniós szinten, amennyiben a vízi környezetre vagy azon keresztül okozott jelentős kockázat állapítható meg. A szélesebb körű védelem mellett kiegyenlítettebb esélyeket biztosítanak, mint abban az esetben, ha csupán néhány tagállam határozná meg EQS-eket, vagy ha a tagállami EQS-ek jelentősen különböznenek.

Ez a javaslat az elsőbbségi anyagok meghatározására, valamint EQS-ek uniós szintű megállapítására korlátozódik. A már rendelkezésre álló uniós intézkedéseken felül további intézkedéseket nem javasol. Az egyedi és további szennyezés-csökkentési intézkedések meghozatalát a tagállamokra bízta, amelyek a helyi körülmények figyelembevételével megválaszthatják a célkitűzések elérésének leghatékonyabb módját.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Javasolt jogi aktus: a WFD-t és az EQSD-t módosító irányelv.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A javaslatnak várhatóan nincsenek költségvetési hatásai.

5. TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

- **A javaslat részletes magyarázata**

A javaslat az EQSD-t és a WFD-t – utóbbinak csak a X. mellékletét – módosítja.

Az 1. cikk a WFD X. mellékletének helyébe ezen irányelv I. mellékletének szövegét lépteti. A frissített X. melléklet tartalmazza az újonnan javasolt elsőbbségi anyagokat, és két meglévő elsőbbségi anyagot elsőbbségi veszélyes anyagként határoz meg. A mellékletet bizonyos, korábban a táblázatban lábjegyzetként szereplő információk belefoglalásával egyszerűsítették.

E javaslat 2. cikke az EQSD következő rendelkezéseit módosítja:

A 2. cikk módosítása bevezeti a „mátrix” fogalmának meghatározását; a mátrix az a környezeti elem, amelyre az EQS alkalmazandó, és amelyre ezért az elsőbbségi és elsőbbségi veszélyes anyagok koncentrációja megfigyelésének vonatkoznia kell, ezek általában a víz, az üledék és a bióta (eltérő rendelkezés hiányában a halak).

A 3. cikk módosítása összhangba hozza azt az I. melléklet A. részének új szerkezetével (különösen a biótára vonatkozó előírásoknak a mellékletbe való felvételével), valamint módosítja a megfigyelt mátrix kiválasztásával kapcsolatos tagállami kötelezettségeket. Minden egyes anyaghoz annak lényegi tulajdonságai alapján alapértelmezett megfigyelési mátrixot határoz meg. Megtartja a tagállamok alternatív mátrix kiválasztására való lehetősége jelentette rugalmasságot, azonban ennek feltételeként immár az elemzéshez a 2009/90/EK bizottsági irányelv¹¹ 4. cikkében megfogalmazott minimális teljesítménykritériumok teljesítését állapítja meg. Ezen túlmenően a jelentéstétel leegyszerűsítése érdekében az EQSD 3. cikkében meghatározott értesítési kötelezettségeket beépíti a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekről szóló, a WFD 15. cikke szerinti jelentéstételbe. Végül az I. melléklet B. részének 3. bekezdésének módosítására adott komitológiai felhatalmazást hozzáigazítja az új átruházott hatáskörökhöz.

A 4. cikk (4) bekezdését és az 5. cikk (6) bekezdését a jogi aktusnak a Szerződés szerinti új végrehajtási hatáskörhöz való hozzáigazítása következtében elhagyják. Ez a hatáskör nem megfelelő a műszaki útmutatók elfogadásához, mivel azok nem jogilag kötelező erejű dokumentumok.

A 8. cikket frissítik.

A szöveg új, 8a. cikkel egészül ki, amely a mindenütt előforduló perzisztens, bioakkumulatív és toxikus anyagként viselkedő anyagokra vonatkozó különös rendelkezéseket tartalmazza.

A szöveg új, 8b. cikkel egészül ki, amely létrehozza az elsőbbségi anyagok jegyzéke jövőbeni felülvizsgálatait támogató megfigyelési adatok célzott gyűjtésére szolgáló megfigyelési listát.

A 9. cikket módosítják, hogy hozzáigazítsák a Bizottság végrehajtási hatásköreiről szóló új 182/2011/EU rendelethez¹², és a szöveg új, az átruházott hatáskörök gyakorlására vonatkozó 10. cikkel egészül ki.

¹¹ A vizek állapotának kémiai elemzésére és figyelemmel kísérésére vonatkozó műszaki előírásoknak a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti megállapításáról szóló, 2009. július 31-i 2009/90/EK bizottsági irányelv (HL L 201., 2009.8.1., 36. o.). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:201:0036:0038:EN:PDF>

¹² A Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:055:0013:0018:EN:PDF>

Az I. melléklet A. része helyébe ezen irányelv II. melléklete lép, amely bevezeti az újonnan javasolt elsőbbségi anyagokat, módosítja bizonyos meglévő elsőbbségi anyagok EQS-ét¹³ és beilleszt egy oszlopot a biótára vonatkozó előírásoknak. Ez utóbbi oszlop tartalmazza a három, már az EQSD 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja által meghatározott, biótára vonatkozó előírást, továbbá bizonyos egyéb meglévő és új elsőbbségi anyagok biótára vonatkozó előírásait. A biótára vonatkozó előírásoknak az ESQD I. mellékletében való felsorolása leegyszerűsíti a bemutatást és fokozza az egyértelműséget.

Az ESQD I. melléklete B. része 2. bekezdésének módosítása megfelelő hivatkozást illeszt be a 9. cikk szerinti végrehajtási hatáskörökre.

Az ESQD II. melléklete tárgytalanná vált, ezért elhagyják.

Az ESQD III., a jelenlegi 8. cikkhez kapcsolódó melléklete tárgytalanná vált, ezért elhagyják.

E javaslat 3. cikke megállapítja a nemzeti jogba való átültetésre és a nemzeti rendelkezéseknek a Bizottság felé történő bejelentésére vonatkozó kötelezettségeket.

A 4. cikk a hatálybalépésre vonatkozik.

Az 5. cikk megállapítja, hogy az irányelv címzettjei a tagállamok.

¹³ A változások a következő sorszámú meglévő anyagokat érintik: 2. (antracén), 5. (brómozott difeniléterek), 15. (fluorantén), 20. (ólom és vegyületei), 22. (naftalin), 23. (nikkel és vegyületei) és 28. (poliaromás szénhidrogének).

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2000/60/EK és a 2008/105/EK irányelvnek a vízpolitika terén elsőbbséginek minősülő anyagok tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁴,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹⁵,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A felszíni vizek kémiai szennyezése olyan hatásokkal fenyegeti a vízi környezetet, mint a vízi szervezetekre jelentett akut és krónikus toxicitás, az ökoszisztémában való felhalmozódás, valamint az élőhelyek pusztulása és a biodiverzitás csökkenése, továbbá veszélyt jelent az emberi egészségre. Prioritásként fel kell tártani a szennyezés okait, és a kibocsátásokat azok forrásánál kell a gazdasági és környezeti szempontból lehető leghatékonyabb módon kezelni.
- (2) A vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁶ vízszennyezés elleni stratégiát határoz meg. A stratégia részét képezi elsőbbségi anyagoknak a vízi környezetre vagy azon keresztül uniós szinten jelentős kockázatot jelentő anyagok körében történő meghatározása. A vízpolitika területén az elsőbbségi anyagok jegyzékének megállapításáról szóló, 2001. november 20-i 2455/2001/EK európai parlamenti és tanácsi határozat¹⁷ meghatározza azon 33 anyag vagy anyagcsoport első

¹⁴ HL C , , . o.

¹⁵ HL C , , . o.

¹⁶ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

¹⁷ HL L 331., 2001.12.15., 1. o.

jegyzékét, amelyeket uniós szinten elsőbbségiként állapítottak meg, és amelyeket jelenleg a 2000/60/EK irányelv X. melléklete tartalmaz.

- (3) A vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁸ a 2000/60/EK irányelv rendelkezéseivel és célkitűzéseivel összhangban környezetminőségi előírásokat (EQS) állapít meg a 2455/2001/EK határozatban meghatározott 33 anyag, valamint 8 további, uniós szinten már szabályozott szennyező anyag tekintetében.
- (4) A Bizottság a 2000/60/EK irányelv 16. cikkének (4) bekezdése, valamint a 2008/105/EK irányelv 8. cikke szerint elvégezte az elsőbbségi anyagok jegyzékének felülvizsgálatát, és azt a következtetést vonta le, hogy helyénvaló az elsőbbségi anyagok jegyzékének új, uniós szinten elsőbbségi cselekvést igénylő anyagok meghatározásával, azok EQS-einek megállapításával, bizonyos meglévő anyagok EQS-ei a tudományos fejlődésnek megfelelő frissítésével, valamint biótára vonatkozó EQS-ek bizonyos meglévő és új elsőbbségi anyagok tekintetében történő meghatározásával való módosítása.
- (5) Az elsőbbségi anyagok jegyzékének felülvizsgálatát a bizottsági szolgálatok, a tagállamok, az érintettek, valamint az Egészségügyi és Környezeti Kockázatok Tudományos Bizottságának (EKKTB) szakértőivel folytatott, széles körű konzultáció támogatta.
- (6) A 2000/60/EK irányelv elfogadása óta számos uniós jogi aktust fogadtak el, amelyek az említett irányelv 16. cikkének megfelelő kibocsátás-szabályozási intézkedéseket tartalmaznak az egyes elsőbbségi anyagokra vonatkozóan. Ezenkívül számos környezetvédelmi intézkedés más, meglévő uniós jogszabályok hatálya alá tartozik. Ezért a meglévő eszközök alkalmazásának és felülvizsgálatának elsőbbséget kell élveznie az új szabályozások létrehozásával szemben. Egy adott anyagnak a 2000/60/EK irányelv X. mellékletébe történő felvétele nem sérti a növényvédő szerek forgalomba hozataláról valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁹ rendelkezéseinek alkalmazását.
- (7) A 2000/60/EK irányelv X. mellékletében foglalt 33 elsőbbségi anyag EQS-ének megállapítása óta több kockázatértékelést végeztek a létező anyagok kockázatainak értékeléséről és ellenőrzéséről szóló, 1993. március 23-i 793/93/EGK tanácsi rendelet²⁰, valamint a később annak helyébe lépő, a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²¹ szerint. A védelem megfelelő szintjének biztosítása, valamint az EQS-ek a vízi környezetre és azon keresztül jelentett kockázatok szempontjából a legújabb tudományos és technikai ismeretekre

¹⁸ HL L 348., 2008.12.24., 84. o.

¹⁹ HL L 309., 2009.11.24., 1. o.

²⁰ HL L 84., 1993.4.5., 1. o.

²¹ HL L 396., 2006.12.30., 1. o.

tekintettel történő frissítése érdekében bizonyos, meglévő anyagok EQS-eit felül kell vizsgálni.

- (8) A 2000/60/EK irányelv 16. cikkének (2) bekezdésében foglalt megközelítéseket alkalmazva további, a vízi környezetre vagy azon keresztül uniós szinten jelentős kockázatot jelentő anyagokat határoztak meg és alakították ki azok prioritási sorrendjét, és ezen anyagokat fel kell venni az elsőbbségi anyagok jegyzékébe. Ezen anyagok EQS-einek megállapítása során figyelembe vették a rendelkezésre álló legújabb tudományos és technikai információkat.
- (9) Az elsőbbségi veszélyes anyagok EQS-einek megállapítása az elsőbbségi anyagokénál általában nagyobb mértékű bizonytalansággal jár, azonban az EQS-ek még így is a felszíni vizek jó kémiai állapotára vonatkozó, a 2000/60/EK irányelv 2. cikkének (24) bekezdésében, valamint 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. és iii. alpontjában meghatározottak szerinti célkitűzés teljesítése értékelésének viszonyítási alapját képezik. Ugyanakkor a környezet és az emberi egészség védelmének megfelelő szinten történő biztosítása érdekében az elsőbbségi veszélyes anyagok tekintetében a célkitűzés végső soron azok kibocsátásainak, bevezetéseinek és veszteségeinek a 2000/60/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja szerinti megszüntetésére vagy kiiktatására.
- (10) A vízbe kerülő szennyező anyagok sorsával és hatásaival kapcsolatos tudományos ismeretek jelentős fejlődésen mentek keresztül az utóbbi évek során. Több információ áll rendelkezésre arról, hogy egy adott anyag a vízi környezet melyik elemében (a vízben, az üledékben vagy a biótában, a továbbiakban: „mátrixban”) jelenik meg nagy valószínűséggel, és így koncentrációja melyikben lesz a legnagyobb valószínűséggel mérhető. Egyes, rendkívül hidrofób anyagok a biótában halmozódnak fel, a vízben pedig még a legkorszerűbb analitikai módszerek segítségével is alig mutathatók ki. Ezen anyagok esetén az EQS-eket a biótára vonatkozóan kell meghatározni. Mindazonáltal a megfigyelési stratégiájuk kihasználása és annak a helyi körülményekhez való hozzáigazítása érdekében a tagállamok számára rugalmasságot kell biztosítani azáltal, hogy alternatív mátrixokat (víz, üledék vagy bióta) alkalmazhassanak a megfigyeléshez, feltéve, hogy az EQS és a megfigyelőrendszer legalább olyan szintű védelmet biztosít, mint az EQS és az ezen irányelvben meghatározott mátrix.
- (11) A vizek állapotának kémiai elemzésére és figyelemmel kísérésére vonatkozó műszaki előírásoknak a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti megállapításáról szóló, 2009. július 31-i 2009/90/EK bizottsági irányelv²² minimális teljesítménykritériumokat határoz meg a vizek állapotának megfigyeléséhez használt analitikai módszerek tekintetében. E kritériumok érdemi és releváns megfigyelési információkat biztosítanak azáltal, hogy az EQS-ek bármely túllépésének megbízható észleléséhez és méréséhez kellő érzékenységgű analitikai módszerek alkalmazását írják elő. Kizárólag akkor szabad engedélyezni a tagállamok számára az ezen irányelvben meghatározottaktól eltérő megfigyelési mátrix használatát, ha az alkalmazott analitikai módszer a vonatkozó EQS és mátrix tekintetében megfelel a 2009/90/EK irányelv 4. cikke szerinti minimális teljesítménykritériumoknak, vagy jelentősen jobb

²²

HL L 201., 2009.8.1., 36. o.

teljesítményt nyújt az ezen irányelvben meghatározott EQS-hez és mátrixhoz használt módszernél.

- (12) A perzisztens, bioakkumulatív és toxikus anyagok (PBT-k), valamint más, PBT-ként viselkedő anyagok még széles körű, a kibocsátások csökkentésére vagy kiküszöbölésére irányuló intézkedések megtétele esetén is évtizedekig maradhatnak fenn a vízi környezetben számottevő kockázatot jelentő szinten. Ezek némelyike nagy távolságokon át képes terjedni, és igen széles körben fordul elő a környezetben. Számos ilyen anyag a meglévő és javasolt elsőbbségi veszélyes anyagok közé tartozik, és ezek némelyike – hosszú távú, széles körű elterjedtsége miatt – különös figyelmet igényel a kémiai állapot a 2000/60/EK irányelv szerinti bemutatására gyakorolt hatása, valamint a megfigyelési követelmények tekintetében.
- (13) A kémiai állapot a 2000/60/EK irányelv V. mellékletének 1.4.3. szakasza szerinti bemutatása tekintetében a tagállamok számára meg kell engedni, hogy a mindenütt előforduló PBT-ként viselkedő anyagok kémiai állapotra gyakorolt hatását külön mutassák be annak érdekében, hogy azok ne fedjék el a más anyagokkal kapcsolatban elért vízminőségbeli javulást. A valamennyi anyagra kiterjedő, előírt térképen kívül két további térképet is be lehet nyújtani, egyet csak a mindenütt előforduló PBT-ként viselkedő anyagokról, egyet pedig az egyéb anyagokról.
- (14) A megfigyelést a koncentrációkban várható eltérések térbeli és időbeli nagyságrendjéhez kell igazítani. Tekintettel a mindenütt előforduló PBT-ként viselkedő anyagokkal kapcsolatban várható széles körű elterjedésre és hosszú helyreállási időre, a tagállamoknak meg kell engedni, hogy ezen anyagok tekintetében csökkentsék a megfigyelési helyszínek számát és/vagy a megfigyelések gyakoriságát mindaddig, amíg statisztikailag megbízható viszonyítási alap áll rendelkezésre.
- (15) A mindenütt előforduló PBT-ként viselkedő anyagokra fordított különös figyelem sem az Uniót, sem a tagállamokat nem mentesíti az alól, hogy a már megtettéken túlmenően további intézkedéseket tegyenek – nemzetközi szinten is – az ezen anyagok kibocsátásainak, bevezetéseinek és veszteségeinek a 2000/60/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt célkitűzések elérése érdekében történő csökkentése vagy kiiktatása érdekében.
- (16) Magas színvonalú megfigyelési adatok, továbbá az ökotoxikológiai hatásokra vonatkozó adatok szükségesek az új elsőbbségi anyagok kiválasztását támogató kockázatértékeléshez. A tagállamoktól gyűjtött megfigyelési adatok ugyan jelentősen javultak az elmúlt évek során, azonban minőség és uniós lefedettség tekintetében nem mindig felelnek meg a célnak. Különösen hiányosak számos olyan, elterjedőben levő szennyező anyag megfigyelési adatai, amelyek jelenleg az uniós szintű, rutinszerű megfigyelési programok hatálya alá nem tartozó szennyező anyagként határozhatók meg, azonban a lehetséges (öko)toxikológiai és egészségügyi hatásaiktól, valamint a (vízi) környezetben való jelenlétük szintjétől függően jelentős, szabályozást igénylő kockázatot jelenthetnek.
- (17) Új, a Bizottságot a vízi környezetben jelen lévő anyagok koncentrációjával kapcsolatban célzott, magas színvonalú megfigyelési információkkal ellátó mechanizmusra van szükség, amely az elterjedőben lévő szennyező anyagokra, valamint az olyan anyagokra összpontosít, amelyekről a rendelkezésre álló megfigyelési adatok nem megfelelő minőségűek a kockázatértékelés szempontjából.

Az új mechanizmusnak elő kell segítenie ezen információknak az Unió összes vízgyűjtő területén történő gyűjtését. A megfigyelési költségek ésszerű szinten tartása érdekében a mechanizmusnak egy megfigyelési listán ideiglenesen feltüntetett, korlátozott számú anyagra, valamint korlátozott számú megfigyelési helyszínre kell összpontosítania, ugyanakkor reprezentatív, a prioritási sorrend uniós meghatározási folyamata céljának megfelelő adatokat kell szolgáltatnia. A listának dinamikusnak kell lennie, hogy alkalmazkodhasson az elterjedőben levő szennyező anyagok jelentette lehetséges kockázatokkal kapcsolatos új információkhoz, valamint hogy elkerülje az anyagoknak a szükségesnél hosszabb ideig történő megfigyelését.

- (18) A tagállamok jelentéstételi kötelezettségének egyszerűsítése és ésszerűbbé tétele, valamint a vízgazdálkodás egyéb, kapcsolódó elemeivel fennálló összhang növelése érdekében a 2008/105/EK irányelv 3. cikkében foglalt értesítési követelményeket össze kell vonni a 2000/60/EK irányelv 15. cikke szerinti általános jelentéstételi kötelezettségekkel.
- (19) E javaslat elfogadásával, valamint jelentésének az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz történő benyújtásával a Bizottság teljesítette az elsőbbségi anyagok jegyzékének a 2008/105/EK irányelv 8. cikkében előírt első felülvizsgálatát. Ez magában foglalta az említett irányelv III. mellékletében felsorolt anyagok felülvizsgálatát, amelyek némelyikét elsőbbségi anyagként történő meghatározásra jelölték ki. Jelenleg nem áll rendelkezésre elegendő információ a többi anyag elsőbbségi anyagként történő meghatározásához. Annak lehetősége, hogy ezen anyagokkal kapcsolatban új információk válhatnak elérhetővé, azt jelenti, hogy nem kerülnek ki a jövőbeni felülvizsgálatok hatálya alól, ahogy a többi, a jelenlegi felülvizsgálat során figyelembe vett, de elsőbbségiként meg nem határozott anyag sem. Ezért a 2008/105/EK irányelv III. melléklete tárgytalanná vált és el kell hagyni. Az említett irányelv 8. cikkét ennek megfelelően, és az Európai Parlament és a Tanács felé történő jelentéstétel időpontja tekintetében is módosítani kell.
- (20) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó területekhez kapcsolódó technikai és tudományos fejlődés időben történő figyelembevétele érdekében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke szerinti, jogi aktusok elfogadására irányuló hatáskört az ezen irányelvben meghatározott környezetminőségi előírások alkalmazása módszereinek frissítése tekintetében a Bizottságra kell ruházni.
- (21) Ezen túlmenően az elsőbbségi anyagok jövőbeni meghatározásához alkalmazott ismeretalap – különösen az elterjedőben levő szennyező anyagok tekintetében történő – javítása érdekében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke szerinti, jogi aktusok elfogadására irányuló hatáskört a megfigyelési lista összeállítása tekintetében a Bizottságra kell ruházni. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkálatok során megfelelő, többek között szakértői szintű egyeztetéseket folytasson.
- (22) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megszövegezése során a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács számára egyidejűleg, időben és megfelelően történő eljuttatásáról.
- (23) Ezen irányelv, a megfigyelési listán szereplő anyagok megfigyelésére alkalmazott módszerek, valamint az ellenőrzési adatok és információk a Bizottság felé történő jelentéséhez alkalmazandó jelentéstételi formátumok végrehajtása egységes

feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. E hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni²³.

- (24) Mivel ezen irányelv célkitűzése – azaz a felszíni vizek jó kémiai állapotának elsőbbségi anyagokra és bizonyos egyéb szennyező anyagokra vonatkozó EQS-ek meghatározása általi elérése – tagállami szinten nem teljesíthető megfelelően, és ezért – a felszíni vizek az Unió egész területén azonos szintű védelmének biztosítása okán – uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanabban a cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (25) A 2000/60/EK irányelvet és a 2008/105/EK irányelvet ezért megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2000/60/EK irányelv X. mellékletének helyébe ezen irányelv I. mellékletének szövege lép.

2. cikk

A 2008/105/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a 2000/60/EK irányelv 2. cikkében, valamint a 2009/90/EK irányelv 2. cikkében megállapított fogalommeghatározásokat kell alkalmazni.

Ezen túlmenően a következő fogalommeghatározást kell alkalmazni:

„Mátrix”: a vízi környezet eleme, nevezetesen víz, üledék vagy bióta.”

2. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

²³ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

(1) Ezen irányelv 1. cikkének és a 2000/60/EK irányelv 4. cikkének megfelelően a tagállamok a felszíni víztestekre az ezen irányelv I. mellékletének A. részében megállapított EQS-eket alkalmazzák.

A tagállamok az EQS-t a felszíni víztestekre az I. melléklet B. részében meghatározott követelményekkel összhangban alkalmazzák. *[Megjegyzés: ez a bekezdés nem módosul.]*

(2) Az I. melléklet A. részében 5., 15., 16., 17., 21., 28., 34., 35., 37., 43. és 44. sorszámmal szereplő anyagok tekintetében a tagállamok az I. melléklet A. részében meghatározott, biótára vonatkozó EQS-eket alkalmazzák. A többi anyag tekintetében a tagállamok az I. melléklet A. részében meghatározott, vízre vonatkozó EQS-eket alkalmazzák.

(3) A tagállamok választhatják a 2. bekezdésben meghatározottól eltérő mátrixra vonatkozó EQS alkalmazását.

Az ezzel a lehetőséggel élő tagállamok az I. melléklet A. részében meghatározott, vonatkozó EQS-eket alkalmazzák, vagy – amennyiben ott nem szerepel a megfelelő mátrixra vonatkozó EQS – létrehozhatnak egyet, amely az azon mellékletben foglalt EQS-ekkel legalább azonos szintű védelmet biztosít.

A tagállamok kizárólag akkor élhetnek ezzel a lehetőséggel, ha a választott mátrixhoz használt analitikai módszer megfelel a 2009/90/EK bizottsági irányelv(*) 4. cikkében meghatározott minimális teljesítménykritériumoknak, vagy – amennyiben az nem mindegyik mátrix esetében teljesíti e kritériumokat – a módszer lényegesen jobb teljesítményt nyújt a 2. bekezdésben meghatározott mátrix esetén alkalmazottnál.

(4) Azon anyagok esetén, amelyekhez üledékre és/vagy biótára vonatkozó EQS-t alkalmaznak, a tagállamok az adott anyag tekintetében a monitoringot évente legalább egyszer elvégzik megfelelő mátrixban, kivéve, ha a műszaki ismeretek és a szakértői vélemények alapján más időközök indokoltak.

(5) A tagállamok az alábbiakat foglalják bele a 2000/60/EK irányelv 13. cikkének (7) bekezdése szerint készített, frissített vízgyűjtő-gazdálkodási tervekbe:

- a) az alkalmazott elemzési módszerek mennyiségi jellemzésének korlátait, valamint az e módszerek a 2009/90/EK bizottsági irányelv 4. cikkében meghatározott kritériumokhoz viszonyított teljesítményét bemutató táblázat;
- b) azon anyagok tekintetében, amelyek esetén a 3. bekezdésben foglalt lehetőséget alkalmazták:
 - i. a lehetőség alkalmazásának indokai és alapja;
 - ii. adott esetben a megállapított alternatív EQS-ek, arra vonatkozó bizonyíték, hogy azok legalább egyenértékű védelmet nyújtanának, beleértve a megállapításukhoz használt adatokat és módszertant, valamint a felszíni vizek azon kategóriáit, amelyekre alkalmaznák azokat;

- iii. az e cikk 5. bekezdésének a) pontjában említett információkkal való összehasonlítás céljából az ezen irányelv I. mellékletének A. részében meghatározott mátrixhoz vagy mátrixokhoz használt elemzési módszerek mennyiségi jellemzésének korlátai, beleértve az e módszerek a 2009/90/EK bizottsági irányelv 4. cikkében meghatározott kritériumokhoz viszonyított teljesítményére vonatkozó információkat;
- c) a 4. bekezdés szerint alkalmazott monitoring-időközök indokolása, amennyiben a monitoringok közötti időközök egy évnél hosszabbak.

(6) A tagállamok a víz állapotának a 2000/60/EK irányelv 8. cikke szerint elvégzett monitoringja alapján gondoskodnak az üledékben és/vagy a biótában jellemzően felhalmozódó, az I. melléklet A. részében felsorolt elsőbbségi anyagok koncentrációinak hosszú távú tendenciaelemzéséről, különös tekintettel a 2., 5., 6., 7., 12., 15., 16., 17., 18., 20., 21., 26., 28., 30., 34., 35., 36., 37., 43. és 44. sorszámú anyagra. A 2000/60/EK irányelv 4. cikkére is figyelemmel intézkedéseket hoznak annak biztosítása céljából, hogy az ilyen koncentrációk ne emelkedjenek jelentős mértékben az üledékekben és/vagy a kérdéses biótában. *[Megjegyzés: ez a módosítás mindössze az új elsőbbségi anyagokra (30–44) való hivatkozásokat illeszti be.]*

A tagállamok meghatározzák az üledékben és/vagy a biótában végzendő monitoring gyakoriságát annak érdekében, hogy elegendő adat álljon rendelkezésre a megbízható hosszú távú tendenciaelemzéshez. Útmutásként, a monitoringot rendszerint legalább háromévente kell elvégezni, kivéve, ha a műszaki ismeretek és a szakértői vélemények alapján más időközök indokoltak. *[Megjegyzés: ez a bekezdés nem módosul.]*

(7) A Bizottság megvizsgálja a műszaki és tudományos fejlődést, többek között a 2000/60/EK irányelv 16. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett kockázatértékelés eredményét, valamint az 1907/2006/EK rendelet 119. cikkével összhangban nyilvánosságra hozott, az anyagok regisztrációjából származó információkat, és – szükség szerint – javaslatot tesz az ezen irányelv I. melléklet A. részében meghatározott EQS-ek felülvizsgálatára a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban, és a 2000/60/EK irányelv 16. cikke (4) bekezdésében előírt határidőknek megfelelően. *[Megjegyzés: ez a bekezdés nem módosul.]*

(8) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy ezen irányelv I. melléklete B. része 3. pontjának módosításával kapcsolatban a 10. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.

(*) HL L 201., 2009.8.1., 36. o.”

3. A 4. cikk (4) bekezdését és az 5. cikk (6) bekezdését el kell hagyni.
4. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

A 2000/60/EK irányelv X. mellékletének felülvizsgálata

A Bizottság a 2000/60/EK irányelv X. mellékletének az említett irányelv 16. cikkének (4) bekezdésében előírt, rendszeres felülvizsgálatának eredményéről jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentéshez adott esetben csatolja a vonatkozó – különösen az új elsőbbségi anyagok vagy elsőbbségi veszélyes anyagok meghatározására, vagy bizonyos elsőbbségi anyagok elsőbbségi veszélyes anyagként történő meghatározására, valamint a megfelelő, felszíni vízre, üledékre vagy biótára vonatkozó EQS megállapítására irányuló – javaslatokat.”

5. A szöveg a következő 8a. cikkel egészül ki:

„8a. cikk

A mindenütt előforduló perzisztens, bioakkumulatív és toxikus anyagként viselkedő anyagokra vonatkozó különös rendelkezések

Az ezen irányelv I. mellékletének A. részében 5., 21., 28., 30., 35., 37., 43. és 44. sorszámmal feltüntetett anyagok tekintetében a tagállamok:

a) azok kémiai állapottal kapcsolatos információit a 2000/60/EK irányelv 13. cikkének megfelelően készített vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben – az említett irányelv V. mellékletének 1.4.3. szakaszában foglalt, az általános kémiai állapot bemutatására vonatkozó követelmények sérelme nélkül – a többi anyagtól külön mutatják be, és/vagy

b) az ezen irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében, valamint a 2000/60/EK irányelv V. mellékletében az elsőbbségi anyagok tekintetében megkövetelnél kevésbé intenzív monitoringot folytatnak, feltéve, hogy a monitoring reprezentatív, és már létezik statisztikailag megbízható, legalább egy hatéves vízgyűjtő-gazdálkodási tervezési ciklusra kiterjedő viszonyítási alap az adott anyagok vízi környezetben való jelenlétére vonatkozóan.

Az első bekezdés nem sérti a 2000/60/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában, 11. cikke (3) bekezdésének k) pontjában, valamint 16. cikkének (6) bekezdésében meghatározott célkitűzéseket és kötelezettségeket.”

6. A szöveg a következő 8b. cikkel egészül ki:

„8b. cikk

Megfigyelési lista

(1) A Bizottság elkészíti azon anyagok megfigyelési listáját, amelyről a 2000/60/EK irányelv 16. cikkének (2) bekezdése szerinti prioritási sorrend jövőbeni megállapításainak támogatása céljából uniós szintű megfigyelési adatokat kell gyűjteni.

A megfigyelési listán egyidejűleg legfeljebb 25 anyag vagy anyagcsoport szerepelhet, és annak fel kell tüntetnie minden egyes anyag megfigyelési mátrixát. Az anyagokat azok közül választják ki, amelyekkel kapcsolatban a rendelkezésre álló információk arra utalnak, hogy a vízi környezetre vagy azon keresztül uniós szinten jelentős kockázatot jelenthetnek. A megfigyelési listára felveendő anyagok kiválasztása során a Bizottság figyelembe vesz minden rendelkezésre álló

információt, beleértve a kutatási projekteket, a tagállamok a 2000/60/EK irányelv 5. és 8. cikke szerinti jellemzési és megfigyelési programjait, valamint a termelési mennyiségekre, használati mintákra, környezeti koncentrációkra és hatásokra vonatkozó információkat, köztük a 98/8/EK, a 2001/82/EK* és a 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv**, valamint az 1907/2006/EK és az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet*** szerint gyűjtöttet.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett megfigyelési lista elkészítésére vonatkozóan a 10. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.

(3) A Bizottság az (1) bekezdés szerinti első megfigyelési listát [...]ig²⁴ készíti el.

(4) A tagállamok a megfigyelési listán szereplő minden egyes anyagot annak megfigyelési listára történő felvételétől számított 3 hónappal kezdődő, legalább 12 hónapos időtartamig, kijelölt, reprezentatív megfigyelőállomásokon figyelik meg.

Minden tagállam átlagosan 15 000 km²-nyi földrajzi területenként legalább egy – és tagállamonként legalább egy – állomást jelöl ki.

A reprezentatív állomások, a megfigyelés gyakorisága és az egyes anyagokkal kapcsolatos időzítés kiválasztása során a tagállamok figyelembe veszik az anyag használati mintáit. A megfigyelést legalább évente egyszeri gyakorisággal kell végezni.

(5) A tagállamok a 4. bekezdés szerint végzett megfigyelés eredményeit az adott anyagnak a megfigyelési listára való felvételét követő 18 hónapon belül, azt követően pedig – mindaddig, amíg az anyag szerepel a listán – 12 havonta jelentik a Bizottságnak. A jelentésnek információkat kell tartalmaznia az állomás reprezentativitásáról és a megfigyelési stratégiáról.

(6) A Bizottság a megfigyelési listán szereplő anyagok megfigyelésére vonatkozó műszaki előírásokat, valamint a megfigyelési eredmények és kapcsolódó információk Bizottság felé történő jelentésének műszaki formátumát meghatározó végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. E végrehajtási jogi aktusokat a 9. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

* HL L 311., 2001.11.28., 1. o.

** HL L 311., 2001.11.28., 67. o.

*** HL L 309., 2009.11.24., 1. o.”

7. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

²⁴ Ezen irányelv elfogadását követően 12 hónappal.

(1) A Bizottságot a 2000/60/EK irányelv 21. cikkének (1) bekezdése által létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet(*) értelmében vett bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) HL L 55., 2011.2.28., 13. o.”

8. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság a 3. cikk (8) bekezdésében és a 8b. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időtartamra szól [...] -tól/től²⁵ kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (8) bekezdésében és a 8b. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy az abban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot a jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 3. cikk (8) bekezdése és a 8b. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

9. Az I. melléklet A. részének helyébe ezen irányelv II. mellékletének szövege lép.

10. Az I. melléklet B. részének 2. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„2. A táblázat 6. és 7. oszlopa: Egy felszíni víztest tekintetében a MAC-EQS alkalmazása akkor valósul meg, ha az adott víztest bármely reprezentatív monitoring pontján mért koncentráció nem haladja meg az előírásban rögzített értéket.

²⁵ Ezen irányelv hatálybalépésének időpontja.

A 2006/60/EK irányelv V. mellékletének 1.3.4. szakaszával összhangban azonban a MAC-EQS betartásának megállapítása során az elfogadható szintű megbízhatóság és pontosság biztosítása érdekében a tagállamok statisztikai módszereket, azaz például százalékszámítást is alkalmazhatnak. Ebben az esetben e statisztikai módszereknek meg kell felelniük az ezen irányelv 9. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban megállapított részletes szabályoknak.”

11. A II. és III. mellékletet el kell hagyni.

3. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb -ig²⁶ hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos közzétételük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2012.1.31.-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*

²⁶ Ezen irányelv elfogadását követően 12 hónappal.

I. MELLÉKLET

„X. MELLÉKLET A VÍZPOLITIKA TERÉN ELSŐBBSÉGINEK MINŐSÜLŐ ANYAGOK JEGYZÉKE

Sorszám	CAS-szám ¹	EU-szám ²	Az elsőbbségi anyag neve ³	Elsőbbségi veszélyes anyagként azonosítva
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaklór	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracén	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzol	
(5)	nem alkalmazható	nem alkalmazható	Brómozott difeniléter	X ⁴
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmium és vegyületei	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Klóralkánok, C ₁₀₋₁₃	X

Sorszám	CAS-szám ¹	EU-szám ²	Az elsőbbségi anyag neve ³	Elsőbbségi veszélyes anyagként azonosítva
(8)	470-90-6	207-432-0	Klórfenvinfosz	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Klórpírifosz (etilklórpírifosz)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-diklór-etán	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diklór-metán	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-tilhexil)talát (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endoszulfán	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluorantén ⁵	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexaklór-benzol	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexaklór-butadién	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Hexaklór-ciklohexán	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Ólom és vegyületei	

Sorszám	CAS-szám ¹	EU-szám ²	Az elsőbbségi anyag neve ³	Elsőbbségi veszélyes anyagként azonosítva
(21)	7439-97-6	231-106-7	Higany és vegyületei	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalin	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nikkel és vegyületei	
(24)	nem alkalmazható	nem alkalmazható	Nonilfenol	X ⁶
(25)	nem alkalmazható	nem alkalmazható	Oktilfenol ⁷	
(26)	608-93-5	210-172-0	Pentaklór-benzol	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentaklór-fenol	
(28)	nem alkalmazható	nem alkalmazható	Poliaromás szénhidrogének (PAH) ⁸	X

Sorszám	CAS-szám ¹	EU-szám ²	Az elsőbbségi anyag neve ³	Elsőbbségi veszélyes anyagként azonosítva
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	nem alkalmazható	nem alkalmazható	Tributil-ón vegyületek	X ⁹
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triklór-benzolok	
(32)	67-66-3	200-663-8	Triklór-metán (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dikofol	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Perfluoroktán-szulfonát és származékai (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	nem alkalmazható	Kinoxifen	X
(37)	nem alkalmazható	nem alkalmazható	Dioxinok és dioxin jellegű vegyületek	X ¹⁰
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aklonifen	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifenox	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cibutrin	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Cipermetrin ¹¹	
(42)	62-73-7	200-547-7	Diklórfosz	
(43)	nem alkalmazható	nem alkalmazható	Hexabrom-ciklododekánok (HBCDD)	X ¹²
(44)	76-44-8 / 1024-57-3	200-962-3 / 213-831-0	Heptaklór és heptaklór-epoxid	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Terbutrin	
(46)	57-63-6	200-342-2	17-alfa-etinil-ösztadiol ¹³	
(47)	50-28-2	200-023-8	17-béta-ösztadiol ¹³	
(48)	15307-79-6	239-346-4	Diklofenák ¹³	

- 1 CAS: Kémiai Nyilvántartó Szolgálat.
- 2 EU-szám: Létező Kereskedelmi Vegyi Anyagok Európai Jegyzéke (EINECS) vagy
Törzskönyvezett Vegyi Anyagok Európai Jegyzéke (ELINCS).
- 3 Amennyiben anyagok csoportjait választották ki, kifejezett eltérő rendelkezés
hiányában tipikus egyedi képviselőket határoztak meg a környezetminőségi előírások
megállapításának összefüggésében.
- 4 Kizárólag tetra-, penta-, hexa- és heptabrom-difenil-éter (CAS-számok: 93703-48-1,
32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3).
- 5 A fluorantén más, veszélyesebb poliaromás szénhidrogének indikátoraként szerepel a
listán.
- 6 Nonilfenol (CAS 25154-52-3, EU 246-672-0), beleértve a 4-nonilfenol
(CAS 104-40-5, EU 203-199-4) és a 4-nonilfenol (elágazó) (CAS 84852-15-3,
EU 284-325-5) izomereket.
- 7 Oktilfenol (CAS 1806-26-4, EU 217-302-5), beleértve a
4-(1,1',3,3'-tetrametil-butil)-fenol (CAS 140-66-9, EU 205-426-2) izomert.
- 8 Beleértve a benz(a)pirént (CAS 50-32-8, EU 200-028-5), a benz(b)fluorantént
(CAS 205-99-2, EU 205-911-9), a benz(g,h,i)perilént (CAS 191-24-2,
EU 205-883-8), a benz(k)fluorantént (CAS 207-08-9, EU 205-916-6), az
indeno(1,2,3-cd)pirént (CAS 193-39-5, EU 205-893-2), és kivéve az antracént, a
fluorantént és a naftalint, amelyeket külön felsorolás tartalmaz.
- 9 Beleértve a tributil-ón-kationt (CAS 36643-28-4).
- 10 A következő vegyületek tartoznak ide:
- 7 poliklórozott dibenzo-p-dioxinok (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS 1746-01-6),
1,2,3,7,8-P5CDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS 39227-28-6),
1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS 19408-74-3),
1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS 3268-87-9),
- 10 poliklórozott dibenzo-furánok (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS 51207-31-9),
1,2,3,7,8-P5CDF (CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS 57117-31-4),
1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS 57117-44-9),
1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS 60851-34-5),
1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS 55673-89-7),
1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS 39001-02-0),
- 12 dioxin jellegű poliklórozott bifenilek (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77,
CAS 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB
(PCB 105, CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, CAS 74472-37-0),
2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123,
CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB
(PCB 156, CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS 69782-90-7),
2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169,
CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS 39635-31-9).

- ¹¹ Ide tartozik a CAS 52315-07-8-hoz sorolt nyolc izomer, így a CAS 67375-30-8 (alfa-cipermetrin) is.
- ¹² Ide tartozik az 1,3,5,7,9,11-hexabrom-ciklododekán (CAS 25637-99-4), az 1,2,5,6,9,10-hexabrom-ciklododekán (CAS 3194-55-6), az α -hexabrom-ciklododekán (CAS 134237-50-6), a β -hexabrom-ciklododekán (CAS 134237-51-7) és a γ -hexabrom-ciklododekán (CAS 134237-52-8).”
- ¹³ Az említett anyagoknak a X. mellékletbe történő felvétele nem sérti a 726/2004/EK rendeletet, a 2001/83/EK irányelvet és a 2001/82/EK irányelvet.

II. MELLÉKLET

„A. RÉSZ: KÖRNYEZETMINŐSÉGI ELŐÍRÁSOK (EQS)

AA: éves átlagérték.

MAC: maximálisan megengedhető koncentráció.

Mértékegység: [µg/l] a (4)–(7) oszlop esetén,

[µg/kg nedves tömeg] a (8) oszlop esetén.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Sorszám	Anyag neve	CAS szám ¹	AA-EQS ² Szárzsföldi felszíni vizek ³	AA-EQS ² Egyéb felszíni vizek	MAC-EQS ⁴ Szárzsföldi felszíni vizek ³	MAC-EQS ⁴ Egyéb felszíni vizek	EQS Bióta ¹²
(1)	Alaklór	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Antracén	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Benzol	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Brómozott difeniléterek ⁵	32534-81-9	4,9 10 ⁻⁸	2,4 10 ⁻⁹	0,14	0,014	0,0085

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Sorszám	Anyag neve	CAS szám ¹	AA-EQS ² Szárzsföldi felszíni vizek ³	AA-EQS ² Egyéb felszíni vizek	MAC-EQS ⁴ Szárzsföldi felszíni vizek ³	MAC-EQS ⁴ Egyéb felszíni vizek	EQS Bióta ¹²
(6)	Kadmium és vegyületei (a vízkeménysé gi osztályoktól függően) ⁶	7440-43-9	≤ 0,08 (1. Osztály) 0,08 (2. Osztály) 0,09 (3. Osztály) 0,15 (4. Osztály) 0,25 (5. Osztály)	0,2	≤ 0,45 (1. Osztály) 0,45 (2. Osztály) 0,6 (3. Osztály) 0,9 (4. Osztály) 1,5 (5. Osztály)	≤ 0,45 (1. Osztály) 0,45 (2. Osztály) 0,6 (3. Osztály) 0,9 (4. Osztály) 1,5 (5. Osztály)	
(6a)	Szén- tetraklorid ⁷	56-23-5	12	12	nem alkalmazható	nem alkalmazható	
(7)	C10-13 Klóralkánok ⁸	85535-84- 8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Klórfevinfo sz	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Klórpirifosz (etilklórpirifo sz)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Sorszám	Anyag neve	CAS szám ¹	AA-EQS ² Szárzsföldi felszíni vizek ³	AA-EQS ² Egyéb felszíni vizek	MAC-EQS ⁴ Szárzsföldi felszíni vizek ³	MAC-EQS ⁴ Egyéb felszíni vizek	EQS Bióta ¹²
(9a)	Ciklodién peszticidek: Aldrin ⁷ Dieldrin ⁷ Endrin ⁷ Izodrin ⁷	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	nem alkalmazható	nem alkalmazható	
(9b)	Összes DDT ^{7,9}	nem alkalmazh ató	0,025	0,025	nem alkalmazható	nem alkalmazható	
	para- para-DDT ⁷	50-29-3	0,01	0,01	nem alkalmazható	nem alkalmazható	
(10)	1,2- diklóretán	107-06-2	10	10	nem alkalmazható	nem alkalmazható	
(11)	Diklór-metán	75-09-2	20	20	nem alkalmazható	nem alkalmazható	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Sorszám	Anyag neve	CAS szám ¹	AA-EQS ² Szárzsföldi felszíni vizek ³	AA-EQS ² Egyéb felszíni vizek	MAC-EQS ⁴ Szárzsföldi felszíni vizek ³	MAC-EQS ⁴ Egyéb felszíni vizek	EQS Bióta ¹²
(12)	Di(2- etilhexil)ftalát (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	nem alkalmazható	nem alkalmazható	
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endoszulfán	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Fluorantén	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Hexaklór- benzol	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Hexaklór- butadién	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Hexaklór- ciklohexán	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Izoproturon	34123-59- 6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Ólom és vegyületei	7439-92-1	1,2 ¹³	1,3	14	14	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Sorszám	Anyag neve	CAS szám ¹	AA-EQS ² Szárzsföldi felszíni vizek ³	AA-EQS ² Egyéb felszíni vizek	MAC-EQS ⁴ Szárzsföldi felszíni vizek ³	MAC-EQS ⁴ Egyéb felszíni vizek	EQS Bióta ¹²
(21)	Higany és vegyületei	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Naftalin	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Nikkel és vegyületei	7440-02-0	4 ¹³	8,6	34	34	
(24)	Nonilfenolok (4- nonilfenol)	84852-15- 3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Oktilfenolok (4-(1,1',3,3'- tetrametilbuti l) fenol)	140-66-9	0,1	0,01	nem alkalmazható	nem alkalmazható	
(26)	Pentaklór- benzol	608-93-5	0,007	0,0007	nem alkalmazható	nem alkalmazható	
(27)	Pentaklór- fenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Sorszám	Anyag neve	CAS szám ¹	AA-EQS ² Szárzsföldi felszíni vizek ³	AA-EQS ² Egyéb felszíni vizek	MAC-EQS ⁴ Szárzsföldi felszíni vizek ³	MAC-EQS ⁴ Egyéb felszíni vizek	EQS Bióta ¹²
(28)	Poliaromás szénhidrogén ek(PAH) ¹¹	nem alkalmazh ató	nem alkalmazhat ó	nem alkalmazh ató	nem alkalmazható	nem alkalmazható	
	Benzo(a)pirén	50-32-8	1,7 10 ⁻⁴	1,7 10 ⁻⁴	0,27	0,027	Halak: 2
	Benzo(b)fluorantén	205-99-2			0,017	0,017	Rákok és lábásfe jűek: 5
	Benzo(k)fluorantén	207-08-9			0,017	0,017	Puhate stűek: 10
	Benzo(g,h,i)perilén	191-24-2			8,2 10 ⁻³	8,2 10 ⁻⁴	
	Indeno(1,2,3-cd)pirén	193-39-5					
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	Tetraklór- etilén ⁷	127-18-4	10	10	nem alkalmazható	nem alkalmazható	
(29b)	Triklór- etilén ⁷	79-01-6	10	10	nem alkalmazható	nem alkalmazható	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Sorszám	Anyag neve	CAS szám ¹	AA-EQS ² Szárzsföldi felszíni vizek ³	AA-EQS ² Egyéb felszíni vizek	MAC-EQS ⁴ Szárzsföldi felszíni vizek ³	MAC-EQS ⁴ Egyéb felszíni vizek	EQS Bióta ¹²
(30)	Tributil-ón vegyületek (tributil-ón- kation)	36643-28- 4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Triklór- benzolok	12002-48- 1	0,4	0,4	nem alkalmazható	nem alkalmazható	
(32)	Triklór- metán	67-66-3	2,5	2,5	nem alkalmazható	nem alkalmazható	
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	nem alkalmazható	nem alkalmazható	
(34)	Dikofol	115-32-2	1,3 10 ⁻³	3,2 10 ⁻⁵	nem alkalmazható 10	nem alkalmazható 10	33
(35)	Perfluoroktán -szulfonát és származékai (PFOS)	1763-23-1	6,5 10 ⁻⁴	1,3 10 ⁻⁴	36	7,2	9,1
(36)	Kinoxifen	124495- 18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	Dioxinok és dioxin jellegű vegyületek	Lásd a 10. lábjegyzet et a 200/60/EK Irányelv X. mellékleté ben					PCDD +PCD F+PCB -DL 0,008 µg.kg ⁻¹ TEQ ¹⁴
(38)	Aklonifen	74070-46- 5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenox	42576-02- 3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cibutrin	28159-98- 0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Cipermetrin	52315-07- 8	8 10 ⁻⁵	8 10 ⁻⁶	6 10 ⁻⁴	6 10 ⁻⁵	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Sorszám	Anyag neve	CAS szám ¹	AA-EQS ² Szárzföldi felszíni vizek ³	AA-EQS ² Egyéb felszíni vizek	MAC-EQS ⁴ Szárzföldi felszíni vizek ³	MAC-EQS ⁴ Egyéb felszíni vizek	EQS Bióta ¹²
(42)	Diklórfosz	62-73-7	6 10 ⁻⁴	6 10 ⁻⁵	7 10 ⁻⁴	7 10 ⁻⁵	
(43)	Hexabrom- ciklododeká- nok (HBCDD)	Lásd a 12. lábjegyzet et a 200/60/EK Irányelv X. mellékleté ben	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Heptaklór és heptaklór- epoxid	76-44-8 / 1024-57-3	2 10 ⁻⁷	1 10 ⁻⁸	3 10 ⁻⁴	3 10 ⁻⁵	6,7 10 ⁻³
(45)	Terbutrin	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	
(46)	17-alfa-etinil- esztradiol	57-63-6	3,5 10 ⁻⁵	7 10 ⁻⁶	nem alkalmazható	nem alkalmazható	
(47)	17-béta- esztradiol	50-28-2	4 10 ⁻⁴	8 10 ⁻⁵	nem alkalmazható	nem alkalmazható	
(48)	Diklofenák	15307-79- 6	0,1	0,01	nem alkalmazható ¹⁰	nem alkalmazható ¹⁰	

¹ CAS: Kémiai Nyilvántartó Szolgálat.

² Ez a paraméter az éves átlagértékben kifejezett EQS (AA-EQS). Más előírás hiányában az összes izomer koncentrációjára vonatkozik.

³ A szárazföldi felszíni vizek a folyókat, tavakat és kapcsolódó mesterséges vagy jelentősen módosított víztesteket foglalják magukban.

⁴ Ez a paraméter a maximálisan megengedhető koncentrációban kifejezett környezetminőségi előírás (MAC-EQS). Amennyiben az MAC-EQS oszlopban „nem alkalmazható” szerepel, ott úgy tekinthető, hogy az AA-EQS értékek védelmet biztosítanak a rövid távú szennyezési csúskoncentrációkkal szemben is folyamatos

bevezetések esetén, mivel ezek az értékek jelentősen alacsonyabbak az akut toxicitás alapján meghatározott értékeknél.

- 5 A brómozott difeniléterek (5. sorszám) alá tartozó elsőbbségi anyagok csoportja tekintetében az EQS-t a 28., 47., 99., 100., 153. és 154. számú rokonvegyületek koncentrációjának összegével kell összehasonlítani.
- 6 A kadmium és vegyületei esetében (6. sorszám) az EQS-értékek a víz keménységétől függően változnak a következő öt osztálykategória szerint (1. osztály: <40 mg CaCO₃/l, 2. osztály: 40-től <50 mg CaCO₃/l, 3. osztály: 100-tól <200 mg CaCO₃/l és 5. osztály: ≥200 mg CaCO₃/l).
- 7 Ez az anyag nem elsőbbségi anyag, hanem azon egyéb szennyezőanyagok egyike, amelyek esetében az EQS azonos a 2009. január 13. előtt alkalmazott jogszabályban meghatározottakkal.
- 8 Ezen anyagcsoporthoz nem adnak meg indikatív paramétert. Az indikatív paraméter(ek)e)t az elemzési módszer segítségével kell meghatározni.
- 9 Az összes DDT az 1,1,1-triklór-2,2-bisz[p-klórfenil]-etán (CAS-szám: 50-29-3; EU-szám: 200-024-3); az 1,1,1-triklór-2 [o-klórfenil]-2-[p-klórfenil]-etán (CAS-szám: 789-02-6; EU-szám: 212-332-5); az 1,1-diklór-2,2-bisz[p-klórfenil]-etilén (CAS-szám: 72-55-9; EU-szám: 200-784-6); és az 1,1-diklór-2,2-bisz[p-klórfenil]-etán (CAS-szám: 72-54-8; EU-szám: 200-783-0) izomerek összegét jelenti.
- 10 Nem áll rendelkezésre elegendő információ MAC-EQS ezen anyagokra történő megállapításához.
- 11 Az elsőbbségi anyagok poliaromás szénhidrogének (PAH) elnevezésű csoportja (28. sorszám) esetén a biótára vonatkozó EQS a benz(a)pirén toxicitásán alapul, amelyet indikátorként kell mérni a többi PAH tekintetében, és ennek koncentrációját kell az EQS-sel összehasonlítani. A vízre vonatkozó AA-EQS ennek megfelelő érték.
- 12 Kifejezett eltérő rendelkezés hiányában a biótával kapcsolatos EQS halakra vonatkozik.
- 13 Ezek az EQS-ek az anyagok biológiailag hozzáférhető koncentrációjára vonatkoznak.
- 14 PCDD: poliklórozott dibenzo-p-dioxinok, PCDF: poliklórozott dibenzo-furánok, PCB-DL: dioxin jellegű poliklórozott bifenilek, TEQ: toxicitási egyenérték.